



วงชะพูชาอู : ดนตรีประกอบการแสดงชาวกะเหรี่ยง หมู่บ้านกองม่องทะ ตำบลໄລໄວ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

*Wong Char-phue Char-au: The Karen music for
Performance at Gong Mong-Tha Village Laivo
sub-district Sangkhla Buri district Kanchanaburi province*

วนิดา พรหมบุตร[†] Wanida Bhrammaputra

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา “วงชะพูชาอู” ดนตรีประกอบการแสดงของชาวกะเหรี่ยงหมู่บ้านกองม่องทะ ตำบลໄລໄວ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี และศึกษาบทบาทหน้าที่ของ “วงชะพูชาอู” ในวัฒนธรรมของชาวกะเหรี่ยง โดยได้ใช้วิธีการศึกษาทางมนุษย์ดุริยางค์วิทยาเป็นแนวทางในการศึกษา ซึ่งข้อมูลทั้งหมดได้จากการสำรวจ สัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในภาคสนามระหว่าง พ.ศ. 2549 – 2551 ผลการวิจัยพบว่า

1. วงชะพูชาอู เป็นวงดนตรีสำหรับประกอบการแสดงของชาวกะเหรี่ยงได้แก่ รำตง รำอะเยี้ย และก่าวyle การประสมวงประกอบด้วยกลุ่มเครื่องตี (Idiophones) หรือชะพู ประกอบด้วย ตะโพ้า (ตะโพน) ตะคู้ว (ตะโพนใบเล็ก) โป้า (เปงส์ใบในร่างไม้) โนม่ง่วย (ข้องแพร) จิวยาย (ข้องแพร) ปาตาล่า (ระนาดเหล็ก) วาเละเคะจี (เกราะไม้ตอกติดด้วย จิ้งผ่าเดี่ยว) และเจ่งจี (ชาบใหญ่) เครื่องเป่า (Aerophones) หรือชะอู ประกอบด้วย ชนะยะผะดู (ปีบนาดใหญ่) ชนะยะปี (ปีบนาดเล็ก) และตะเหลา (ขลุย) เป็นดนตรีที่ชาวกะเหรี่ยงได้รับอิทธิพลมาจากการศึกษา ของชาวมี่ มีความเชื่อมโยงกันระหว่าง ทั้งสองชนชาติจนกลมกลืนลายเป็นวัฒนธรรมร่วมกันทางดนตรี บทเพลงที่บรรเลงอยู่ในปัจจุบันส่วนมากเป็นบทเพลงที่นักดนตรีบ้านกองม่องทะ สืบทอดมาจากครุณัตรีชาวกะเหรี่ยงในอำเภอสังขละบุรี ซึ่งได้เรียนมาจากครุณัตรีอาชีพในประเทศพม่า จะแตกต่างกันก็เพียงชาวกะเหรี่ยงได้แต่งเนื้อร้องหรือแปลงเนื้อร้องมาเป็นภาษากะเหรี่ยง ปัจจุบัน วงชะพูชาอู มักจะบรรเลงในวันสำคัญหรือในประเพณีประจำปีที่จัดขึ้น

2. วงชะพูชาอู มีบทบาทในวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยงบ้านกองม่องทะ คือ ร่วมบรรเลง งานบุญและประเพณีสำคัญต่างๆ เช่น งานบุญข้าวใหม่ งานบุญสงกรานต์ งานบุญเข้าพรรษา พิธีผูกข้อมือเดือนเก้า งานบุญอุกพรรษา โดยจะบรรเลงสร้างบรรยายภาคของงานให้มีความสมบูรณ์มากขึ้นนอกจากจะเพื่อความสนุกสนานรื่นเริงแล้ว ยังเป็นการทำบุญด้วยเสียงดนตรีอีกด้วย หน้าที่ของวงชะพูชาอู คือ บรรเลงประกอบการแสดงรำตง รำอะเยี้ย และก่าวyle ในบางโอกาสสามารถบรรเลงเพียงอย่างเดียวได้ไม่มีการแสดง เช่น ช่วงไหว้ครูก่อนการแสดง และการบรรเลงแท้ในขบวนต่างๆ อาทิ แท้เทียน แท้ก่างเต้าปะย เป็นต้น

วงชะพูชาอู มีความสำคัญและมีบทบาทมากขึ้นในวัฒนธรรมของชาวกะเหรี่ยง บ้านกองม่องทะ ชุมชนสันสนุนให้ลูกหลานเรียนชะพูชาอูมากขึ้นเพื่อเป็นส่วนที่เติมเต็มในด้านวัฒนธรรมของชุมชน ที่สืบทอดให้เห็นถึงความเข้มแข็ง ความสามัคคี และความภูมิใจในคุณค่าของชาติพันธุ์ต้นเอง

[†] นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานุษย์ดุริยางค์วิทยา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสต์วิจิตร

Abstract

The purposes of study are to investigate Wong Char-phue Char-au which was music accompanying performance of Karen at Gong Mong – Tha Village, Laivo sub-district, Sangkhla Buri district Kanchanaburi province and to examine role of Wong Char-phue Char-au in Karen culture according to ethnomusicology methodology. This is a field study through surveying, interviewing, and analyzing the information during 2006 – 2008 A.D. The results revealed as follows.

1. Wong Char-phue Char-au is the music accompanying performance of Karen including Tong dance, Ayei dance, and Geuy Juoe play. The music ensemble is Idiophone and Aerophone. The idiophones or Char-phue include Ta Phowe (Tabor), Ta-Kue (Small Tabor), and Powe (Four Small Drums in Wooden Case), Mong-Wai (Framed Gong), Gee-Wai (Framed Gong), Patala (Xylophone), Walakeau-jee (Wooden Clapper – Cymbal) and Jang-jee (Cymbal). While the Aerophones or Char-au include Kanewi-Phadoo (Big Oboe) Kanewi-Pi (small Oboe) and Tahlaw (Blowhold). Wong Char-phue Char-au is Karen music instrument influenced from Burmese which assimilates two nations as one culture through music. Most songs that play in the present are songs which musicians at Gong Mong – Tha Village succeeded from Karen music teachers in Sangkhla Buri district which learn from teachers and professional musicians in Burma. The songs are some difference and are performed in ceremony occasions.

2. Wong Char-phue Char-au is influenced in Karen culture at Gong Mong – Tha Village which is performed on traditional days as New Rice ceremonial day, Songran festival days, Buddhist Lent day, Ninth Month day, and the end of Buddhist Lent day. The songs are performed contributing the ceremony circumstance to be as perfect as possible. In addition of amusement, Wong Char-phue Char-au can be played accompanying Tong dance, Ayei dance, and Geuy Juoe play. Sometimes it can be played without performance as well such as paying homage to teacher before performance and in the parade as candle parade, Ga Toue Puei parade, etc.

Wong Char-phue Char-au has influenced on Karen culture at Gong Mong – Tha Village, for example, in inspiring the community to encourage their children to learn more Char-phue Char-au in order to fulfill and reflect their cultural characteristics of community's strength, unity, and proud of ethnic.

บทนำ

วงศพุชล เป็นวงศตนตรีที่ซึ่งบรรลุประกอบการแสดงของชาวแก่เรียน เช่น รำตง รำอะเยย แลกก่าวรเจ้า ในประเพณีต่างๆ ของชุมชน วงศพุชลของหมู่บ้านกองม่วงทบเป็นวงศที่มีชื่อเสียง ในชุมชนชาวแก่เรียนตำบลໄลໄว่ เนื่องจากมีนักดนตรีที่มีฝีมือ และมีการสืบทอดด้วยในปัจจุบัน

องค์ความรู้เรื่อง “วงศพุชชอุ” ปัจจุบันยังมีได้มีผู้ศึกษาและจัดระบบองค์ความรู้ในเชิงวิชาการ ฉะนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อรวบรวมและจัดระบบองค์ความรู้ทางด้านนั้น ของชนเผ่าโดยเฉพาะ “วงศพุชชอุ” ให้อยู่คู่กับวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยงในฐานะภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่าต่อสังคมต่อไป

ວັດຖຸປະສົງດົກ

1. เพื่อศึกษา “วงศพุชชอุ” ดนตรีประกอบการแสดงของชาวกะเหรี่ยงหมู่บ้านกองม่องทะ ตำบลໄลໄວ่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
2. เพื่อศึกษาบทบาทและหน้าที่ของ “วงศพุชชอุ” ในวัฒนธรรมของชาวกะเหรี่ยงหมู่บ้านกองม่องทะ ตำบลໄลໄວ่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

วิธีการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ใช้วิธีการทางมนุษย์ดุริยางค์วิทยา โดยเก็บข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสารทำการวิชาการและข้อมูลจากสื่อต่างๆ การอภิភាពสนาน การสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การเก็บข้อมูลในรูปแบบภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและการบันทึกเสียง

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวงศ์พุชช์อุวงช์พุชช์อุ ตนตรีประกอบการแสดงชาวกะเหรี่ยงบ้านกองม่องทะ ตำบลໄลໄว່ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ใช้กระบวนการทางมนุษย์ดุริยางค์ศิลปะ โดยแบ่งประเด็นในการศึกษาดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของหมู่บ้านกองม่องทะเล

ตอนที่ 2 ชะพะວ ของชาวกะเหรี่ยงหมู่บ้านกองม่องทะ

ตอนที่ 3 บทบาทและหน้าที่ของชุมชนในวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยง ได้จำแนกประเด็นการศึกษาออกเป็นสองประเด็น คือ ประเด็นที่หนึ่งบทบาทในประเพณีสำคัญประจำจำปี ของชาวกะเหรี่ยง เช่น งานทำบุญข้าวใหม่ (ใบวันปีอีส่องคู่) งานบุญวันสงกรานต์ (ใบวันต่า) งานบุญเข้าพรรษา (เก่าหรือลุตตะเดว) พิธีผูกข้อมือเดือนเก้า (ไข่จุหล่าฯ) งานบุญออกพรรษา (ตะเคوابapeau) และประเด็นที่สองหน้าที่ ของชุมชนในวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยง ได้แก่ หน้าที่ในการประกอบการแสดง รำตง รำอย่าง แลกกำวยเลี้า หน้าที่บรรเลงในโอกาสพิเศษ ได้แก่ ต้อนรับแขกสำคัญของหมู่บ้าน

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของหมู่บ้านกองม่วงทะ

หมู่บ้านกองม่องทะเป็นหมู่บ้านที่มีชาวกะเหรี่ยงอาศัยอยู่มาเป็นเวลานานหลายร้อยปี เรียกชื่อชนเผ่าตนเองว่า “โอล่วง” อาศัยอยู่ในบริเวณป่าด้านทิศตะวันตกของประเทศไทย นับถือพุทธศาสนาผสมผสานความเชื่อในเรื่องขวัญ (วีหล่า) และสิ่งศักดิ์ที่คุ้มครองธรรมชาติ มีภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นของตนเอง มีเครื่องแต่งกายประจำเผ่าที่ทอขึ้นเองมักจะแต่งชุดประจำเผ่าในงานบุญ และพิธีกรรมสำคัญต่างๆ ของชุมชน ส่วนมากประกอบอาชีพทำไร่หมุนเวียนปลูกข้าวไว้ และพึ่งผักผลไม้ตามฤดูกาลไว้บริโภคเฉพาะภายในครอบครัว บางส่วนรับจ้างทั่วไปทั้งในและนอกหมู่บ้าน มีวัดและโรงเรียนประจำหมู่บ้านเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาทั้งในระบบและศึกษาตามภูมิปัญญาของชุมชน

ตอนที่ 2 ชาพูดภาษาอื่น ของชาวแก้เรื่องหมู่บ้านกองม่วงทะ



เป็นลักษณะเฉพาะแต่ละเครื่องมือนักดนตรีประกอบด้วยนายบองกล่อง (วันชัย) อายุ 51 ปี นายหลง เกียรติก้องกุล อายุ 56 ปี นายคงเจิง อายุ 42 ปี นายมะโชค อายุ 49 ปีนายห้องไข่ อายุ 43 ปีนายพูจิวิป่าว อายุ 78 ปี และ นายสุวิลลัยเอว่า ไทรสังขละทัศนีย์ อายุ 56 ปี บพเพลงที่ใช้บรรเลง มีสามประเภทคือ เพลงให้วัครู (นาโนตส่อง) เพลงประกอบรำตง ได้แก่ ตงมุ่ยหละ เพลงประกอบรำ Robbie ได้แก่เพลงไฟว่าเจี่ย เพลงประกอบก่าวyle เจ้า ได้แก่เพลง ตะคู ปานามา คงไถ่

1. ทำนองเพลงนาโตรส่อง

—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—

---	---	---	---	---	---	---	---
---	---	---	---	---	---	---	---
---	---	---	---	---	---	---	---

ลงจนด้วย

— — — ພ — — — ທ — — — ດ — — — ທ — — — ດ

2. คำร้องและทำนองเพลงรำตงมู่หละ คำร้องที่ชาวภาคเหนือยังท่องไปตามทำนองในช่วงการซ้อมรำ ตงมู่หละซึ่งเป็นทำนองรับในแต่ละวรรคของรำตงมู่หละ วงแซะจะบรรเลงทำนองนี้เป็นวรรครับ

ດុនទី	- - - ត	- ច - ច	- ម - ម	- វ - វ	- ទ - ទ	- ត - ទ	- ឃ - ឃ	- ឃ - ឃ
កំរ៉ង់	- - - ពា	- នា - ពា	- នា - ពា	- នា - ពា	- នា - ពា	- នៅ - ពា	- នៅ - ពា	- នៅ - ពា
ດុនទី	- - - ត	- ច - ត	- ុ - ុ	- ុ - ុ	○ ឯកទេសចរណ៍			
កំរ៉ង់	- - - ពា	- នៅ - ពា	- នា - ពា	- នា - មេ				



3. เนื้อร้อง ท่านองเพลงโพ่วเจี่ย

ท่อนนำ (ไม่มีร้อง)

--- ล	--- พ	--- ล	--- พ	--- ม	--- ว	--- ด	--- พ
- ลชพ	ชลชพ	ชลชพ	ชลชด	- ลชพ	- ด - ว	- ล - ด	- ว - พ

ท่อน 1

ดนตรี	--- ล	--- ช	--- ล	--- ช	- ล - ด	- ล - ช	- พ - ช	พ ม - ว
เนื้อร้อง	- - - โพ่ว	- - - เล	- - - อ้า	- - - ลุย	- ได - นี	- เออ - เลอ	- เนอ - บा	- - - ล่า

ดนตรี	--- ล	- ด - ม	- ว - ด	- พ - -	--- ช	- ล - ด	- ล - ม	- ว - -
เนื้อร้อง	- - - กุ	- เกลี่ยง	- - - คุ	- - - ด่า	- - - ผ่า	- หอง - อ้า	- - - -	เมี่ยง

ดนตรี	- ช - ช	- ช - ล	- พ - ช	- ล - -	- พ - ล	- ช - พ	- ช - ม	- ว - ด
เนื้อร้อง	- สะ - หน	- โถ่ - -	- สะ - หน	- ล้า - -	- เออ - ไก	- กง - เนอ	- บ่า - ช	- ย่า - -

ดนตรี	- ด - ล	ช พ - ว	- พ - ช	- พ - -	--- น	- ว - ว	- ด - ท	- ล - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - เออ	- ดี - ไถ	- เนอ - เลอ	- ชี่ย่า - -

ดนตรี	- ล - ช	- ล - ด	- ท - ล	- ช - พ
เนื้อร้อง	- - โพ่ว	- เออ - เจี่ย	- บा - หลอง	- ยัว - -

บรรเลงรับด้วยท่อนนำ 1 รอบ (ไม่มีร้อง)

--- ล	--- พ	--- ล	--- พ	--- ม	--- ว	--- ด	--- พ
- ลชพ	ชลชพ	ชลชพ	ชลชด	- ลชพ	- ด - ว	- ล - ด	- ว - พ

ท่อน 2

ดนตรี	--- ช	--- ล	--- พ	--- ช	- ล - ท	- ล - ม	- ว - ด	- พ - -
เนื้อร้อง	- - - เว	- - - โหลว	- - - เชอ	- - - ไดล	- เลอ - เออ	- คง - ไถ	- พือ - โย	- เน - นา

ดนตรี	- ว - ว	- ม - ว	- ด - ท	- ล - ท	- ด - ม	- ท - ด	- ช - ล	- ช - -
เนื้อร้อง	- ที - ชู	- เลอ - บ่า	- นอง - ก่า	- ลอง - ยัว	- เปี้ยง - เมี่ย	- เออ - เจี่ย	- ชอง - ช่า	- กล่า - -

ดนตรี	--- ม	- ว - ด	- พ - ช	- พ - ช	- ล - ท	- ช - ล	--- ด	--- ว
เนื้อร้อง	- - - ม่า	- เชอ - ไน	- โหลว - โภ	- คุ - ก่า	- หลอง-เบอ	- หอง-โพ่ว	- เออ-บล่อง	- - - บล่อง

ตนตรี	----	- ล	----	ດ	- ล - ช	- ພ - ດ	-	-
เนื้อร้อง	----	- - - พ	----	- - - เช	- ໄ	- ສ - น	- - - เอ	- - - เจ

บรรเลงรับด้วยท่อนนำ ๑ รอบ (ไม่มีสอง)

ตนตรี	- ล	- - พ	- - ล	- - พ	- - - ນ	- - ຈ	- - ດ	- - - พ
เนื้อร้อง	- ล	พ	ล	พ	ນ	ຈ	ດ	- พ

4. เพลงประกอบกิจกรรม

เพลงประกอบกิจกรรมท่อนที่ ๑

เนื้อร้องภาษาไทย เหม่ง ล้า เตอ ว่อง คุ ลุง ค่อง ໄก ชู เมอะ ระ ย่า

คำแปลภาษาไทย หมู่บ้านป่า อยู่เชิงเขา อยู่สุขสบาย

เนื้อร้องภาษาไทย เลือ ตะ ว่อง ไหน ที่ คลุ หล่อง ย้า เนอ เมึง หอง โพ มือ ช่า ผ่า

คำแปลภาษาไทย มีแม่น้ำ ไหล หอมดอกกลั่วยไม้บาน

เนื้อร้องภาษาไทย คุ หล่อง ดุ ที่ ดิ เส้าย ดิ กว่า โพ ลิ

คำแปลภาษาไทย ภูเขา สูง ใหญ่ ทึ้งตัน ไฝ ดอกไม้

เนื้อร้องภาษาไทย โอ เสาะ เปียะ เอี้ เอ ถง พิ พุ เออ หล่อง ด่า

คำแปลภาษาไทย ดอกไม้ นานา ชนิด ถ้าเออมากถึง ที่อยู่ปัจจุบันของปู่ย่า ตา ยาย

เนื้อร้องภาษาไทย มะ ອอง ษา ຈູ ເດ ມີ ພິນິງ ເວັງ ອົ່ວ ****ตนตรีรับ

คำแปลภาษาไทย จะขอต้อนรับด้วยรอยยิ่มใส สะอาด

หมายถึง หมู่บ้านป่าอยู่เชิงเขา สุขสบาย มีแม่น้ำไหลผ่าน ห้อมดอกกลั่วยไม้บาน มีภูเขาสูงใหญ่ มีทึ้งตัน ไฝ ดอกไม้นานาชนิด ถ้าเออมากถึงที่นี่ที่อยู่ปัจจุบันของปู่ย่า ตา ยาย เราขอต้อนรับด้วยรอยยิ่มที่สดใส และจริงใจ

ตอนที่ ๓ บทบาทและหน้าที่ของชุมชนในวัฒนธรรมชุมชนภาษาไทย ได้จำแนกประเด็นการศึกษาออกเป็น สองประเดิม คือ ประเด็นที่หนึ่งบทบาทในประเพณีสำคัญประจําปีของชุมชนภาษาไทย เช่น งานทำบุญข้าวใหม่ (ใบว้า บือส่องคู่) งานบุญวันสงกรานต์ (ใบว่าต่า) งานบุญเข้าพรรษา (เก่อหลุตจะเดอ) พิธีผูกข้อมือเดือนเก้า (ไข่จุ หล่าเข้าวุ) งานบุญอุกพรรษา(ตะเคواเป้าว) และหน้าที่ของชุมชนในวัฒนธรรมชุมชนภาษาไทย ได้แก่ บรรเลง ประกอบการแสดง รำทาง รำวง เยี้ยง กิจกรรมเจ้า และบรรเลงในโอกาสพิเศษ

อภิรายผล

วงษะพุชชอุ ของชาวภาคเหรี่ยงบ้านกองม่องทะในปัจจุบันนี้นับได้ว่าเป็นวงดุนตรีวงหนึ่งที่มีความเข้มแข็งและสืบทอดต่อกันเป็นระยะเวลากลายสิบปี และยังคงรักษาสืบทอดมาถึงปัจจุบันและ ยังกล่าวได้ว่าบ้านกองม่องทะนี้ กำลังเป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวภาคเหรี่ยงในตำบลໄโลไว่ เนื่องจากชาวบ้านกองม่องทะเห็นคุณค่าและรู้สึกว่าวัฒนธรรมดั้งเดิมเป็นสิ่งที่ดีต่อชุมชนโดยรวม จึงให้ความสนใจและสนับสนุนให้ลูกหลานและเยาวชนในหมู่บ้านให้เรียนดุนตรีและฝึกกำรต่างกันมากขึ้น ด้วยเหตุนี้เองนอกจากจะทำให้วัฒนธรรมดั้งเดิมของชุมชนเองได้เคลื่อนไหวอยู่ตลอด ทั้งยังได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ทางดุนตรีกับภายนอกอยู่ตลอดเวลาเพื่อการสืบสานและทำความเข้าใจกับคนนอกวัฒนธรรมได้ดีขึ้น ในขณะเดียวกันชาวบ้านก็พยายามหาครุส่วนวงษะพุชชอุที่มีฝีมือเป็นที่ยอมรับของชาวภาคเหรี่ยงในฝั่งไทยและพยายามให้มาสอนดุนตรีกับเด็กในหมู่บ้านจน ประสบความสำเร็จ นับว่าเป็นหนทางหนึ่งในการพัฒนาดุนตรีของชุมชนตามวิถีที่สามัคคี และการที่สร้างวงษะพุชชอุเป็นวงดุนตรีประจำของหมู่บ้านได้นั้นถือเป็นความภาคภูมิใจร่วมกันของชาวบ้านกองม่องทะ ที่ได้แสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์ทางวัฒนธรรมภายในชุมชน

บทบาทของวงษะพุชชอุ นอกจากจะใช้บรรเลงเพื่อความรื่นเริงสร้างบรรยายภาคในพิธีกรรม หรือประเพณีต่างๆ ของชุมชนให้มีความสนุกสนานรื่นเริงแล้ว ยังมีผลทางจิตใจโดยทางอ้อม ที่ล่ำเอียดอ่อนต่อชาวบ้านทุกคน ถือว่า บทบาทของวงษะพุชชอุถือกกล่าวได้ดี

1. แสดงความเข้มแข็งและความพร้อมของชุมชน กล่าวคือ การที่สามารถสร้างวงษะพุชชอุ เป็นวงดุนตรีประจำของหมู่บ้านได้นั้นต้องมาจากการยอมรับและสนับสนุนจากชุมชนเป็นอย่างดีในทุกๆ ด้าน

2. เปรียบเสมือนตัวแทนของชุมชน กล่าวคือ ในประเพณีหรือกิจกรรมสำคัญต่างๆ ของชาวภาคเหรี่ยง หมู่บ้านต่างๆ มักจะร่วมแรงร่วมใจกันจัดงานแบ่งหน้าที่กันทำทุกคนจะมีส่วนร่วม ในกระบวนการไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง และการส่งวงษะพุชชอุไปช่วยบรรเลงในงาน แสดงให้เห็นความมีน้ำใจ และความรักสามัคคีของชุมชนที่มีต่อกัน

3. สร้างความรักและความสามัคคีในชุมชน กล่าวคือ เมื่อชุมชนตกลงว่าจะสร้างวงษะพุชชอุและฝึกเด็กๆ ในหมู่บ้านให้เล่นดุนตรี และรำทาง ชาวบ้านที่มีความสามารถด้านดุนตรีและรำจะช่วยกันรับผิดชอบหน้าที่ตามที่ตนถนัดอย่างเต็มใจ ครูที่มีความสามารถด้านดุนตรีรับผิดชอบสอนดุนตรีให้เด็กทุกวันตอนเย็น ผู้ที่สอนรำทางก็สอนรำทุกวันตอนเย็นชั่นกัน การเสียสละเวลาและรับผิดชอบ ในหน้าที่ของแต่ละคนนี้เองที่แสดงให้เห็นถึงความสามัคคีของชาวบ้านกองม่องทะได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวงษะพุชชอุของชาวภาคเหรี่ยงบ้านกองม่องทะในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงลักษณะของวงษะพุชชอุในฐานะวงดุนตรีที่สำคัญของวัฒนธรรมชาวภาคเหรี่ยงบ้านกองม่องทะที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันและมากขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งได้มีบทบาทสำคัญในประเพณีต่างๆ ของชุมชน นับบรรเลงประกอบการแสดงรำทาง รำอะเยย์ และก่าวyle ซึ่งเป็นการแสดงที่ชาบ้านรู้สึกว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญมากที่สุดของวัฒนธรรมชนเผ่า และพยายามสืบทอดให้ลูกหลานได้สืบทอดรับใช้สังคมต่อไป

อย่างไรก็ได้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เปรียบเสมือนก้าวแรกที่ได้ศึกษาวงษะพุชชอุ ที่อยู่ในวัฒนธรรมของชาวภาคเหรี่ยงในภาพรวมของวัฒนธรรม ซึ่งได้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ ในการที่จะศึกษาเจาะลึก ลงไปในประเด็นต่างๆ ในอนาคตดังนี้

1. การศึกษาและร่วมบทเพลงที่บรรเลงในวงษะพุชชอุ
2. การวิเคราะห์ลักษณะต่างๆ ของบทเพลงที่บรรเลงในวงษะพุชชอุ
3. การศึกษาเทคนิคและวิธีการการบรรเลงของเครื่องดุนตรีชนิดต่างๆ ในวงษะพุชชอุอย่างละเอียด
4. การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวงษะพุชชอุของชาวภาคเหรี่ยงกับวงชาววายของพม่า และวงจ้าดໃຕของชาวไทใหญ่
5. การศึกษาความสัมพันธ์ทางดุนตรีของไทย พม่า มอง กะเหรี่ยง ในช่วงใดช่วงหนึ่งเป็นต้น



บรรณานุกรม

กาญจนา อินทรสุนาณท์. (2536). **เพลงพื้นบ้าน**. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับที่ 12. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

โภวิท แก้วสุวรรณ. (2542). **ดุทุหล่า ในพิธีเรียกวิหล่าของชาวกะเหรี่ยงโป** : กรณีศึกษากะเหรี่ยงโป บ้านเกาะสะเดิง ตำบลໄลໄว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์. ศศม. (วัฒนธรรมศึกษา) นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

ชา'rabeongklong. (2550, 20 พฤษภาคม). **สัมภาษณ์โดย วนิดา พรหมบุตร** ที่บ้านกองม่องทะชา'rabeongklong. (2552, 14 กุมภาพันธ์). **สัมภาษณ์โดย วนิดา พรหมบุตร** ที่บ้านกองม่องทะจัณุ กาญจนประดิษฐ์. (2547). **การศึกษาเด่นترีชาวยเข้าผ่านกะเหรี่ยงหมู่บ้านกองม่องทะ ตำบลໄลໄว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี**. ปริญญานิพนธ์ ศปม. (มนุษย์ดุริยางค์วิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เบญจมาศ ชุมวรรณา แคลคون. (2546). **ประวัติศาสตร์ชนเผ่าชู**. เอกสารรายงานความก้าวหน้าของโครงการ).

ประเวศ วงศ์. (2537). **วัฒนธรรมกับการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว.

ปัญญา รุ่งเรือง. (2530). **การวิจัยทางวัฒนธรรม**. (เอกสารประกอบการอบรมพื้นฐานวิชามนุษย์ดุริยางค์วิทยา) คณะมนุษย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปั่นแก้ว เทเล่องอร่ามศรี. (2536). **พุทธ - ผี - ธรรมชาติ และมนุษย์** : จักรวาลวิทยาของคนกะเหรี่ยงในทุ่งใหญ่. เมืองโบราณ. 19

พระอับ นะมาตร์และคณะ. (2544). **รายงานการวิจัยเรื่องผ้าและการสืบทอดความรู้เรื่องผ้า** : กรณีศึกษา กะเหรี่ยงโป ในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี และสุพรรณบุรี. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

พระไทร ไทรสังขวลาลิน. (2549). **ศึกษาพิธีกรรมชาวพุทธชนกะเหรี่ยง กรณีศึกษา** : ชุมชนกะเหรี่ยงโป ในตำบลໄลໄว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยาลัยศิลป์ศึกษา : มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

พิพัฒน์ เรืองนาม. (2533). **ชาวกะเหรี่ยงและวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยง ตำบลໄลໄว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี** : สังคมและวัฒนธรรมกะเหรี่ยงกาญจนบุรี. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลป์ภาคราชวังสنانามจันทร์.

พูใจปอง. (2551, 11 เมษายน). **สัมภาษณ์โดย วนิดา พรหมบุตร** ที่บ้านกองม่องทะมนثال คงແตราทอง. (2538). **ชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยงในจังหวัดกาญจนบุรี**. ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.

มานพ วิสุทธิ์แพทัย. (2533). **ดนตรีไทยวิเคราะห์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

วุฒิ บุญเลิศ. (2536). **ความเชื่อของชาวกะเหรี่ยงเกี่ยวกับ “ผี บือ โย”**(แม่โพสพ). เมืองโบราณ. 19

ศุทธินี ทองสะอาด. (2533). **ชาวเข้าผ่านกะเหรี่ยงในจังหวัดกาญจนบุรี** : สังคมและวัฒนธรรมกะเหรี่ยง จังหวัดกาญจนบุรี. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลป์ภาคราชวังสنانามจันทร์.

สมชาย ศรีสุข. (2545). **การแสดงพื้นบ้าน (รำตง) ของกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี**. ถ่ายเอกสาร.

หลง เกียรติกองกุล. (2550, 8 สิงหาคม). **สัมภาษณ์โดย วนิดา พรหมบุตร** ที่บ้านกองม่องทะหลง เกียรติกองกุล. (2551, 12 สิงหาคม). **สัมภาษณ์โดย วนิดา พรหมบุตร** ที่บ้านกองม่องทะอกวิชาติ เสตตะพันธ์. (2550, 15 เมษายน). **สัมภาษณ์โดย วนิดา พรหมบุตร** ที่บ้านกองม่องทะอกวิชาติ เสตตะพันธ์. (2550, 20 ตุลาคม). **สัมภาษณ์โดย วนิดา พรหมบุตร** ที่บ้านกองม่องทะอกวิชาติ เสตตะพันธ์. (2551, 12 สิงหาคม). **สัมภาษณ์โดย วนิดา พรหมบุตร** ที่บ้านกองม่องทะ